

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive correlational research design) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของพื้นอารมณ์ของเด็ก สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลหลักกับเด็ก และรูปแบบการเลี้ยงดูที่มีต่อความวิตกกังวลในเด็กวัยก่อนเรียนที่มารับบริการในศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ศึกษา คือ บิดา มารดา หรือผู้ดูแลหลักคนใดคนหนึ่งของเด็กวัยก่อนเรียนอายุ 3-5 ปี ที่มารับบริการในศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีจำนวนประมาณ 1,200 คน ในช่วงปี พ.ศ. 2557

กลุ่มตัวอย่าง คือ บิดา มารดา หรือผู้ดูแลหลักคนใดคนหนึ่งของเด็กวัยก่อนเรียนอายุ 3-5 ปี ที่มารับบริการในศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดชลบุรี ที่สุ่มจากประชากร คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง คือ มีความสัมพันธ์ทางสายเลือดกับเด็กวัยก่อนเรียน สามารถอ่านออก และเขียนภาษาไทยได้ และครูพี่เลี้ยงของเด็กวัยก่อนเรียน 1 คน ต่อ 1 ห้อง มีระยะเวลาดูแลเด็กอย่างน้อย 1 ปี

การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะสุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเปิดตารางการวิเคราะห์ค่าอำนาจในการทดสอบ (Power analysis) ซึ่งกำหนดความเชื่อมั่น (α) ที่ ระดับนัยสำคัญที่ .05 จำนวนตัวแปรต้น หรือจำนวนตัวแปรทำนายเท่ากับ 3 ค่าอำนาจการทดสอบ (Power analysis) เท่ากับ .80 และความสัมพันธ์ของตัวแปรขนาดปานกลาง (Moderate effect size) เท่ากับ .25 ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อยเท่ากับ 88 คน (Polit & Hungler, 1999) ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คน

2. สุ่มรายชื่อศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน ซึ่งมีทั้งหมด 9 แห่ง ด้วยการจับสลาก 3 แห่ง แบบไม่ใส่คืน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น (Non-probability sampling) สุ่ม 1 ใน 3 ด้วยความสะดวก และข้อจำกัด จึงไม่เก็บทั้ง 9 แห่ง เนื่องจาก 9 แห่งมีบริบทอยู่ในการดูแลของเทศบาลเหมือนกัน

3. สุ่มรายชื่อเด็กที่มีอายุระหว่าง 3-5 ปี ในศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน เขตเทศบาลเมือง จังหวัดชลบุรี ตามสัดส่วนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากแบบไม่ใส่คืน จำนวน 90 ราย
4. เมื่อได้รายชื่อเด็กแล้วจึงประสานงานกับผู้อำนวยการศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน ที่สุ่มได้ เพื่อขอความร่วมมือ และประสานงานกับครูประจำชั้น เพื่อเชิญผู้ดูแลหลัก และครูพี่เลี้ยงของเด็กเข้า ร่วมการวิจัย

สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้คือ ศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน ในเขตเทศบาล เมือง จังหวัดชลบุรี ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคอนบน ตำบลคอนหัวพ่อ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านมาบสามเกลียว ตำบลคอนหัวพ่อ และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท้องกึ่ง ตำบลนาป่า อำเภอมือง จังหวัดชลบุรี ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2557

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถาม 5 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับข้อมูล 2 ส่วน ดังนี้

- 1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก ได้แก่ เพศ วันเดือนปีเกิด และ ระยะเวลาที่อยู่ในศูนย์ เลี้ยงเด็กกลางวัน เป็นต้น
- 1.2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลหลัก และครูพี่เลี้ยง ได้แก่ เพศ อายุ ความสัมพันธ์กับ เด็ก ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ดูแลเด็ก และลักษณะครอบครัว เป็นต้น

ชุดที่ 2 แบบสอบถามพื้นฐานอารมณ์ของเด็กวัยก่อนเรียน ผู้วิจัยนำมาจากแบบสอบถาม ลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ของเด็กวัยก่อนเรียนของ นาดยา แสงใส และคณะ (2554) โดยให้ผู้ดูแลหลักของเด็ก เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม มีทั้งหมด 36 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะพื้นฐานอารมณ์ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านระดับกิจกรรม (Activity level) (8 ข้อ) ด้านการปฏิบัติตัวเป็นเวลา (Rhythmicity or regularity) (5 ข้อ) ด้านปฏิกิริยาตอบสนองต่อบุคคลหรือสิ่งเร้าใหม่ (Approach/ withdrawal) (5 ข้อ) ด้านความสามารถในการปรับตัว (Adaptability) (5 ข้อ) ด้านความรุนแรงในการตอบสนอง (Intensity of reaction) (7 ข้อ) และด้านลักษณะอารมณ์ (Mood) (6 ข้อ) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อความที่ไปในทางบวก ให้คะแนนพฤติกรรมที่แสดงออกมาเรียงตามลำดับดังนี้

กระทำสม่ำเสมอเป็นประจำ	5	คะแนน
กระทำเป็นส่วนมาก	4	คะแนน
บางครั้งกระทำ บางครั้งไม่กระทำเท่า ๆ กัน	3	คะแนน

นาน ๆ ครั้งจึงกระทำ	2	คะแนน
แทบจะไม่กระทำเลย	1	คะแนน
ข้อความที่ไปในทางลบ ให้คะแนนพฤติกรรมที่แสดงออกมาเรียงตามลำดับดังนี้		
กระทำสม่ำเสมอเป็นประจำ	1	คะแนน
กระทำเป็นส่วนมาก	2	คะแนน
บางครั้งกระทำ บางครั้งไม่กระทำเท่า ๆ กัน	3	คะแนน
นาน ๆ ครั้งจึงกระทำ	4	คะแนน
แทบจะไม่กระทำเลย	5	คะแนน

ความหมายของคะแนน คะแนนรวมต่ำสุด ถึง คะแนนรวมสูงสุดเท่ากับ 36-180 คะแนน คะแนนรวมมาก หมายถึงเด็กที่มีพื้นอารมณ์เป็นเด็กเลี้ยงง่าย คะแนนรวมน้อย หมายถึงเด็กที่มีพื้นอารมณ์เป็นเด็กเลี้ยงยาก และจากคะแนนสามารถแบ่งเด็กออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

คะแนน 36-84	คะแนน หมายถึง เด็กมีพื้นอารมณ์เป็นเด็กเลี้ยงยาก
คะแนน 85-132	คะแนน หมายถึง เด็กมีพื้นอารมณ์เป็นเด็กเลี้ยงไม่ยากและไม่ง่าย
คะแนน 133-180	คะแนน หมายถึง เด็กมีพื้นอารมณ์เป็นเด็กเลี้ยงง่าย

นาคยา แสงใส และคณะ (2554) รายงานค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามนี้เท่ากับ .83 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .80

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลหลักกับเด็ก ผู้วิจัยนำมาจากแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดาและบุตรของ สุภาณี ไกรกุล, นุจรี ไชยมงคล และมนิรัตน์ ภาณุรูป (2552) โดยให้ผู้ดูแลหลักของเด็ก เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม มีทั้งหมด 26 ข้อ เป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5
มาก	ให้คะแนน	4
ปานกลาง	ให้คะแนน	3
น้อย	ให้คะแนน	2
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

คะแนนรวมทั้งชุด มีได้ตั้งแต่ 26-130 คะแนน คะแนนยิ่งสูง หมายถึง ผู้ดูแลหลักยังมีสัมพันธภาพที่ดีกับเด็ก คะแนนยิ่งน้อย หมายถึง ผู้ดูแลหลักมีสัมพันธภาพกับเด็กไม่ดี และสามารถคิดคะแนนเป็นระดับของสัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลหลักกับเด็ก ได้ดังนี้

คะแนนรวม	ความหมาย
26-60	สัมพันธภาพไม่ดี
61-95	สัมพันธภาพปานกลาง
96-130	สัมพันธภาพดี

สุภาณี ไกรกุล และคณะ (2552) รายงานค่าดัชนีความเชื่อมั่น เท่ากับ .93

ชุดที่ 4 แบบสอบถามรูปแบบการเลี้ยงดู ผู้วิจัยนำมาจากแบบสอบถามรูปแบบการเลี้ยงดูของณริดา รัตนอัมพา (2555) มี 3 ประเภท ได้แก่ แบบประชาธิปไตย (Authoritative style) แบบเข้มงวด (Authoritarian style) และแบบตามใจ (Permissive style) ตามแนวทางการเลี้ยงดูเด็กของ (Baumrind, 1989) เป็นคำถามปลายเปิด รวมทั้งหมด 50 ข้อ โดยแบ่งลักษณะการเลี้ยงดูเด็กออกเป็น 2 มิติ คือ มิติการตอบสนองต่อเด็ก (Responsiveness) และมิติการมีข้อเรียกร้องกับเด็ก (Demandingness) ดังนี้

1. มิติการตอบสนองต่อเด็ก (Responsiveness) รวม 20 ข้อ แบ่งเป็น

1.1 การตอบสนองด้วยการให้ความอบอุ่น (Warmth) ได้แก่ คำถามข้อที่ 1-6 รวม 6 ข้อ เป็นคำถามเรื่องการแสดงออกถึงความรักต่อเด็ก การแสดงออกถึงการยอมรับพฤติกรรมของเด็ก การเอาใจใส่เด็ก การส่งเสริมและสนับสนุนเด็ก

1.2 การตอบสนองด้วยการมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบซึ่งกันและกัน (Reciprocity) ได้แก่ คำถามข้อที่ 7-11 รวม 5 ข้อ เป็นคำถามเรื่องการให้ความสนใจสิ่งที่เด็กสนใจ การเข้าใจความต้องการและอารมณ์ของเด็ก การเข้าใจและยอมรับความต้องการของเด็ก

1.3 การตอบสนองด้วยการสื่อสารที่ชัดเจนและการแสดงความคิดเห็นต่อกัน (Clear communication and person-centered discourse) ได้แก่ คำถามข้อที่ 12-18 รวม 7 ข้อ เป็นคำถามเรื่องการสื่อสารด้วยคำพูดและท่าทาง การรับฟังการสื่อสารหรือความคิดเห็นของเด็ก การอธิบายเหตุผลด้วยคำพูด การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเด็ก

1.4 การตอบสนองด้วยการมีอารมณ์ผูกพัน (Attachment) ได้แก่ ข้อคำถามที่ 19-20 รวม 2 ข้อ เป็นคำถามเรื่องการแสดงความห่วงใย การปลอบโยนเด็ก

2. มิติการมีข้อเรียกร้องกับเด็ก (Demandingness) รวม 30 ข้อ แบ่งเป็น

2.1 การควบคุมกำกับดูแลเด็ก (Monitoring) ได้แก่ คำถามข้อที่ 21-30 รวม 10 ข้อ เป็นคำถามเรื่องการใช้ทวิวิธีควบคุมพฤติกรรมเด็ก การสอนและชี้แนะ การฝึกฝนระเบียบวินัย การเป็นแบบอย่างพฤติกรรม

2.2 การใช้กลวิธีเผชิญหน้ากับเด็ก (Confrontation) ได้แก่ คำถามข้อที่ 31-46 รวม 16 ข้อ เป็นคำถามเรื่องการให้โอกาสเด็กมีส่วนร่วมตัดสินใจและกิจกรรมต่าง ๆ การเจรจาต่อ

รอกับเด็ก การเรียกร้องให้เด็กเชื่อฟัง การมีเหตุผลและใช้เหตุผลกับเด็ก การเคารพสิทธิเด็ก การกำหนดขอบเขตกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย การคาดหวังให้เด็กมีวุฒิภาวะตามวัย

2.3 การมีความสม่ำเสมอคงเส้นคงวาและความยืดหยุ่นในระเบียบวินัยกับเด็ก (Consistent, Contingent discipline) ได้แก่ คำถามข้อที่ 47-50 รวม 4 ข้อ เป็นคำถามเรื่องการมีความสม่ำเสมอคงเส้นคงวาทางอารมณ์ ความสม่ำเสมอคงเส้นคงวาในการเตรียมความพร้อมและส่งเสริมความถนัดทางการเรียนให้เด็ก ความสม่ำเสมอคงเส้นคงวาและยืดหยุ่นในการฝึกฝนระเบียบวินัยให้แก่เด็ก

ในการตอบคำถามแต่ละข้อจะให้ผู้ดูแลหลักเลือกคำตอบเพียง 1 คำตอบ จำแนกตัวเลือกคำตอบเป็นลักษณะพฤติกรรมที่บ่งชี้รูปแบบการเลี้ยงดูเด็ก 3 รูปแบบ (Styles of child-rearing) ดังนี้
ตัวเลือกคำตอบที่ 1 คือ รูปแบบประชาธิปไตย (Authoritative style of child-rearing) (50-83.3 คะแนน) ตัวเลือกคำตอบที่ 2 คือ รูปแบบอำนาจนิยม (Authoritarian style of child-rearing) (83.34-116.6 คะแนน) ตัวเลือกคำตอบที่ 3 คือ รูปแบบตามใจ (Permissive style of child-rearing) (116.7-150 คะแนน)

เกณฑ์ในการพิจารณารูปแบบการเลี้ยงดูเด็กของผู้ดูแลหลักแต่ละครอบครัว มีดังนี้
คะแนนรวมทั้งชุดอยู่ระหว่าง 50-150 คะแนนยังต่ำหมายถึงผู้ดูแลหลักมีรูปแบบการเลี้ยงดูที่เหมาะสมมาก คะแนนยิ่งสูงหมายถึงผู้ดูแลหลักมีรูปแบบการเลี้ยงดูที่เหมาะสมน้อย

ณริดา รัตนอัมพา (2555) รายงานค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนี้ เท่ากับ .802

ชุดที่ 5 แบบสอบถามความวิตกกังวลของเด็กวัยก่อนเรียน ผู้วิจัยได้รับอนุญาตให้แปลและนำไปใช้ได้ จากแบบสอบถาม Spence Preschool Anxiety Scale (Teacher version) ของ Spence et al. (2001) ขอความร่วมมือให้ครูที่เลี้ยงประจำห้อง เป็นผู้ตอบแบบสอบถามความวิตกกังวลของเด็ก ที่ปรากฏในศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน มีจำนวนทั้งหมด 22 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้ ความวิตกกังวลทั่วไป (Generalized anxiety) (ข้อ 2, 5, 11, 21, 4) ความวิตกกังวลทางสังคม (Social anxiety) (ข้อ 6, 9, 12, 15, 19) ลักษณะย้ำคิดย้ำทำ (Obsessive-compulsive disorder) (ข้อ 3, 8, 14, 17, 20) ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการบาดเจ็บทางร่างกาย (Fears of physical injury) (ข้อ 7, 16) และความวิตกกังวลจากการพลาจาก (Separation anxiety) (ข้อ 1, 10, 13, 18, 22) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามความบ่อยของพฤติกรรม ดังนี้

บ่อยที่สุด	ให้คะแนน	4
บ่อย	ให้คะแนน	3
บางครั้ง	ให้คะแนน	2

แทบจะไม่มี	ให้คะแนน	1
ไม่มี	ให้คะแนน	0

การแปลผลคะแนนใช้คะแนนเฉลี่ยรายด้านและในภาพรวม เท่ากับ คะแนนรวมหารด้วยจำนวนข้อ ทั้งคะแนนในภาพรวม และคะแนนรวมรายด้าน คะแนนเฉลี่ยที่ได้อยู่ระหว่าง 0-4 คะแนนมาก หมายถึง เด็กมีความวิตกกังวลสูง คะแนนยิ่งน้อย หมายถึง เด็กมีความวิตกกังวลต่ำ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพื้นอารมณ์ของเด็กวัยก่อนเรียน แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลหลักกับเด็ก และแบบสอบถามรูปแบบการเลี้ยงดู มาใช้ในการวิจัยโดยไม่มีการดัดแปลงเนื้อหาของแบบสอบถาม จึงไม่หาค่าความตรงตามเนื้อหาอีก สำหรับแบบสอบถามความวิตกกังวลของเด็กวัยก่อนเรียน ผู้วิจัยใช้วิธี One way translation ซึ่งเป็นการยืนยันความตรงเชิงเนื้อหา

การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้ง 4 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามพื้นอารมณ์ของเด็กวัยก่อนเรียน แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลหลักกับเด็ก แบบสอบถามรูปแบบการเลี้ยงดู และแบบสอบถามความวิตกกังวลของเด็กวัยก่อนเรียน ไปทดลองใช้กับเด็กที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน ที่ไม่ได้เป็นสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 30 ราย และนำไปหาค่าแอลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าเท่ากับ .86, .96, .82 และ .86 ตามลำดับ

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือการวิจัยต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เมื่อผ่านการพิจารณาแล้ว ผู้วิจัยเข้าพบครูพี่เลี้ยง 3 แห่ง จากทั้งหมด 9 แห่ง โดยผู้วิจัยแนะนำตัวกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ดูแลหลักของเด็ก และครูพี่เลี้ยง อธิบายรายละเอียดของการวิจัย ซึ่งข้อมูลที่ได้ถูกเก็บเป็นความลับโดยไม่เปิดเผยชื่อ-นามสกุลของกลุ่มตัวอย่าง และใช้รหัสตัวเลขแทนชื่อ ข้อมูลทั้งหมดถูกเก็บใส่ตู้เอกสารที่ปลอดภัย เพิ่มเอกสารข้อมูลในคอมพิวเตอร์มีรหัสผ่าน ผู้ที่เข้าถึงข้อมูลได้มีเพียงผู้วิจัย และอาจารย์ที่ปรึกษาเท่านั้น หลังจากเผยแพร่ผลการวิจัยเรียบร้อยแล้ว จะทำลายเอกสารทั้งหมด และให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยด้วยตนเอง โดยให้ลงนามในใบยินยอมการเข้าร่วมการวิจัย กลุ่มตัวอย่างสามารถถอนตัว หรือยกเลิกจากการวิจัยได้ทุกขั้นตอน หากกลุ่มตัวอย่างไม่ต้องการ

ตอบแบบสอบถามด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม สามารถยกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยได้ โดยไม่มีผลเสียต่อเด็ก และผู้ปกครอง ไม่ว่าทางตรง หรือทางอ้อม ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสรุปผลออกมาเป็นภาพรวมเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเท่านั้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ภายหลังจากโครงร่างวิทยานิพนธ์และเครื่องมือการวิจัย ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาแล้ว ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. หลังจากได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยเข้าพบและชี้แจงรายละเอียดของการวิจัย และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ให้ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครองทราบ
3. ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด คือกลุ่มเด็กวัยก่อนเรียน อายุ 3-5 ปี ที่มารับบริการในศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน เขตเทศบาลเมือง จังหวัดชลบุรี
4. ผู้วิจัยขออนุญาตครูพี่เลี้ยงและผู้ปกครองในการเก็บข้อมูลในช่วงเวลาที่สะดวก เป็นในเวลาเช้า หรือช่วงเย็น ให้ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครองลงนามยินยอมโดยสมัครใจ
5. ผู้วิจัยอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจ และเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย แล้วให้ตอบแบบสอบถามชุดที่ 1-5 โดยแจกแบบสอบถามชุดที่ 1-4 ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามพื้นอารมณ์ของเด็ก แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลหลักกับเด็ก และแบบสอบถามรูปแบบการเลี้ยงดูให้ผู้ปกครอง และแบบสอบถามชุดที่ 5 แบบสอบถามความวิตกกังวลของเด็กวัยก่อนเรียนให้ครูพี่เลี้ยง ที่ศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน ใช้เวลาประมาณ 30 นาที กลุ่มตัวอย่างสามารถซักถามข้อสงสัยกับผู้วิจัยในขณะที่ทำแบบสอบถามได้
6. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยกำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

1. ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัย

2. คะแนนพื้นอารมณ์ของเด็ก สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลหลักกับเด็ก รูปแบบการเลี้ยงดู และความวิตกกังวลของเด็กวัยก่อนเรียน วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นอารมณ์ของเด็ก สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลหลักกับเด็ก และรูปแบบการเลี้ยงดู กับความวิตกกังวลของเด็กวัยก่อนเรียน วิเคราะห์โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation)

4. อิทธิพลของพื้นอารมณ์ของเด็ก สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลหลักกับเด็ก และรูปแบบการเลี้ยงดู ที่มีต่อความวิตกกังวลของเด็กวัยก่อนเรียน ใช้การวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (Simple regression analysis)